

**BỘ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM NGHỆ THUẬT TRUNG ƯƠNG**

TRẦN THỊ BÍCH HỒNG

**DẠY HỌC ĐÀN BẦU CHO SINH VIÊN
TRƯỜNG ĐẠI HỌC FPT**

**TÓM TẮT LUẬN VĂN THẠC SĨ
LÝ LUẬN VÀ PHƯƠNG PHÁP DẠY HỌC ÂM NHẠC
Khóa 14 (2020 – 2022)**

Hà Nội, 2022

**CÔNG TRÌNH ĐÃ ĐƯỢC HOÀN THÀNH
TẠI TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM NGHỆ THUẬT TRUNG ƯƠNG**

Người hướng dẫn khoa học: PGS.TS Trần Bảo Lâm

Phản biện 1:

Phản biện 2:

Luận văn được bảo vệ trước Hội đồng chấm luận văn thạc sĩ
tại trường ĐHSP Nghệ thuật Trung ương

Vào ngày tháng năm 2022

Có thể tìm hiểu luận văn tại:

Thư viện Trường ĐHSP Nghệ thuật Trung ương

MỞ ĐẦU

1. Lý do chọn đề tài

Trải qua hàng nghìn năm lịch sử, cha ông ta để lại một kho tàng âm nhạc âm nhạc cổ truyền rất phong phú và đa dạng với nhiều thể loại, nhiều phương thức trình diễn. Trong đó, nhạc khí truyền thống dân tộc là một bộ phận quan trọng, góp phần làm nên sự độc đáo trong âm nhạc cổ truyền cũng như văn hóa dân tộc.

Trong hệ thống các nhạc cụ truyền thống, đàn bầu là một nhạc cụ có hình dáng, cấu tạo và phương thức diễn tấu độc đáo. Tuy chỉ có một dây, được diễn tấu bằng cách gảy bồi âm kết hợp cùng động tác căng dây lên và chùng dây xuống ở cần đàn đã tạo nên những âm thanh ngọt ngào, trong trẻo gần với âm điệu, tiếng nói của con người, truyền tải được tâm tư, tình cảm của người Việt Nam, được bạn bè quốc tế yêu thích.

Cùng với tinh thần giao lưu hội nhập hiện nay, nhiều nhạc cụ, nhiều trào lưu âm nhạc mới du nhập vào Việt Nam, cây đàn bầu trở thành tiếng nói, là đại diện khẳng định cho nền âm nhạc truyền thống của nước nhà. Vì vậy, việc bảo tồn và phát huy âm nhạc truyền thống nói chung và cây đàn bầu nói riêng đang là nhiệm vụ hết sức cấp thiết.

Trong công tác bảo tồn, giữ gìn và phát triển các loại hình nghệ thuật truyền thống của dân tộc, đàn bầu được đưa vào giảng dạy tại các trường âm nhạc chuyên nghiệp trên cả nước như: Học viện Âm nhạc Quốc Gia Việt Nam, Học viện Âm nhạc Huế, Nhạc Viện Thành phố Hồ Chí Minh, Đại học Văn hóa Nghệ thuật Quân đội, Cao đẳng Nghệ thuật Hà Nội,... Bên cạnh những bước cải tiến để phù hợp với thời đại, kỹ thuật của cây đàn cũng không ngừng được nâng cao. Không chỉ hoạt động trong nước, đàn bầu được trình diễn, quảng bá ở nhiều nước, được quan tâm và trở thành đề tài nghiên cứu của nhiều quốc gia. Những điều đó cho thấy vị trí cũng như vai trò

quan trọng của cây đàn bầu Việt Nam trong văn hóa truyền thống nói chung và nền âm nhạc dân tộc Việt Nam nói riêng.

Trường Đại học FPT là một trong những cơ sở giáo dục đi đầu trong việc đưa nhạc cụ cổ truyền vào chương trình giảng dạy cho SV khối không chuyên từ năm 2014. Tại đây, SV được lựa chọn một trong bảy loại nhạc cụ: đàn bầu, đàn nguyệt, đàn tranh, đàn tỳ bà, đàn nhị, sáo, trống dân tộc, để học với thời lượng 30 buổi, mỗi buổi 90 phút. Chương trình học đàn bầu tại Trường Đại học FPT đáp ứng được cho SV những kiến thức âm nhạc cơ bản, có thể chơi được hai đến ba bài nhạc. Tuy nhiên, do trình độ của SV còn hạn hẹp, nội dung chương trình giảng dạy đàn bầu khá rộng với nhiều phong cách âm nhạc khác nhau, thời lượng chương trình có hạn, hình thức hòa tấu còn chưa được chú trọng sâu, SV cũng chưa có điều kiện tiếp xúc nhiều với các bài bản cổ. Những điều đó đòi hỏi cần nâng cao kiến thức về âm nhạc truyền thống, dạy học cây đàn bầu cho SV, đồng thời cần nghiên cứu thực tiễn để điều chỉnh, bổ sung chương trình, đổi mới phương pháp giảng dạy góp phần nâng cao chất lượng dạy học nhạc cụ đàn bầu tại Đại học FPT.

Là một GV được đào tạo chính quy chuyên ngành đàn bầu tại Học viện Âm nhạc Quốc gia Việt Nam, lại đang giảng dạy môn đàn bầu tại trường Đại học FPT, tôi nhận thấy rằng SV tại đây có khá nhiều em có năng khiếu âm nhạc, lại có niềm yêu thích với cây đàn bầu. Vì vậy, bản thân tôi mong muốn đóng góp phần nhỏ bé của mình, giúp các bạn SV hoàn thành tốt khóa học, đúng phương pháp và khoa học.

Xuất phát từ những lý do trên, chúng tôi chọn đề tài ***Dạy học đàn bầu cho sinh viên trường Đại học FPT*** làm đối tượng nghiên cứu cho luận văn này.

2. Lịch sử nghiên cứu

2.1. Về sách và tạp chí

Chúng tôi đã tiến hành tham khảo và nhận thấy có một số tài liệu có liên quan đến đề tài này. Xin dẫn ra một số công trình, bài viết điển hình:

- Thanh Tâm (2002): *Những bài tập kỹ thuật cho đàn bầu* (bậc sơ cấp), Nhạc viện Hà Nội.

- Trần Quốc Lộc (2002): *Đàn bầu thực hành*, Nxb Thanh niên, Hà Nội. Cuốn sách tập hợp những tác phẩm dân ca nhạc cổ, các ca khúc, nhạc nước ngoài được chuyển soạn cho cây đàn bầu.

Ngoài các sách kể trên, một số bài viết khoa học cũng có nội dung liên quan đến đề tài luận văn, đó là:

- Huy Trân, “Tiếng đàn bầu Việt Nam”, *Tạp chí Nghiên cứu nghệ thuật số 3*, 1976.

- Nguyễn Đình Tấn, “Mối quan hệ giữa cải tiến nhạc cụ cổ truyền với sáng tác”, *Tạp chí Văn hóa số 10*, 1983.

- Tạ Quang Động, *Đàn bầu trong con mắt người làm đàn*, TBKH số 49, Viện Âm nhạc (2016).

- Đỗ Hồng Quân, *Tôi nghĩ vẫn nên gọi đàn bầu là đàn bầu*, TBKH số 49, Viện Âm nhạc (2016).

2.2. Về luận văn

Chúng tôi đã tìm đọc, tham khảo một số công trình nghiên cứu về phương pháp giảng dạy đàn bầu như:

- Luận văn *Một số vấn đề về giảng dạy đàn bầu tại Nhạc viện Hà Nội* của tác giả Thanh Tâm (1999).

- Luận văn *Đàn bầu với việc giảng dạy phong cách âm nhạc Tài tử - Cải lương tại Học viện Âm nhạc quốc gia Việt Nam* của tác giả Bùi Lệ Chi (2009).

- Luận văn *Việc vận dụng các tuyển tập, tác phẩm trong giáo trình giảng dạy đàn bầu tại Học viện âm nhạc Quốc gia Việt Nam* của tác giả Đoàn Quang Trung (2010).

- Luận án *Đàn bầu Việt Nam* của tác giả Tôn Tiến (người Trung Quốc). Đây là một công trình khoa học sâu sắc mà tác giả đã

rất tâm huyết nghiên cứu và đối chiếu so sánh giữa đàn bầu của Việt Nam với một số đàn bầu ở Trung Quốc. Ngoài ra, luận án còn khẳng định về cội nguồn và cách thức diễn tấu của đàn bầu Việt Nam vô cùng độc đáo, được thế giới, các nhà nghiên cứu âm nhạc công nhận.

Như vậy, đề tài tôi đang nghiên cứu không trùng với hướng nghiên cứu của các công trình, bài viết đã tham khảo. Tuy nhiên, đó cũng là tài liệu tham khảo rất hữu ích trong quá trình chúng tôi triển khai đề tài của mình.

3. Mục đích và nhiệm vụ nghiên cứu

3.1. Mục đích nghiên cứu

Luận văn có mục đích nghiên cứu là: căn cứ vào cơ sở lý luận và thực tiễn, tìm ra biện pháp nâng cao chất lượng dạy học đàn bầu cho SV Trường Đại học FPT.

3.2. Nhiệm vụ nghiên cứu

Nghiên cứu cơ sở lý luận và vai trò của việc học đàn bầu đối với SV trường Đại học FPT.

Làm rõ thực trạng dạy học đàn bầu cho SV Trường Đại học FPT.

Đề xuất các biện pháp dạy học cho SV Trường Đại học FPT.

Tiến hành thực nghiệm sư phạm cho SV đang học môn đàn bầu tại Trường Đại học FPT.

4. Đối tượng và phạm vi nghiên cứu

4.1. Đối tượng nghiên cứu

Đối tượng nghiên cứu của luận văn là các biện pháp dạy học đàn bầu cho SV trường Đại học FPT.

4.2. Phạm vi nghiên cứu

- Về không gian: Đề tài nghiên cứu trong phạm vi dạy học đàn bầu ở trường Đại học FPT. Trong đó, tập trung vào dạy các kỹ thuật tay trái, tay phải và ứng dụng vào các bài dân ca và ca khúc trong chương trình dạy học đàn bầu tại Trường.

- Về thời gian: Đề tài được tiến hành nghiên cứu từ tháng 01 năm 2020 đến tháng 6 năm 2022.

5. Phương pháp nghiên cứu

- Phương pháp nghiên cứu lý thuyết
- Phương pháp thực tiễn
- Phương pháp thực nghiệm.

6. Những đóng góp của luận văn

6.1. Về phương diện lý luận

Luận văn có thể đưa ra những lý thuyết, quan điểm về dạy học đàn bầu cho người học không chuyên.

6.2. Về phương diện thực tiễn

Luận văn có thể làm tư liệu dạy học đàn bầu cho SV trường Đại học FPT và là tài liệu tham khảo cho những nghiên cứu cùng hướng.

7. Bố cục của luận văn

Ngoài phần Mở đầu, Kết luận, Tài liệu tham khảo và Phụ lục, nội dung luận văn gồm 2 chương:

Chương 1: Cơ sở lý luận và thực trạng dạy học đàn bầu tại trường Đại học FPT.

Chương 2: Biện pháp dạy học đàn bầu.

Chương 1

CƠ SỞ LÝ LUẬN VÀ THỰC TRẠNG DẠY HỌC ĐÀN BẦU TẠI TRƯỜNG ĐẠI HỌC FPT

1.1. Cơ sở lý luận

1.1.1. Một số khái niệm

1.1.1.1. Dạy học và dạy học đàn bầu

Dạy học là quá trình có tính mục đích. Mục đích dạy học sẽ phát huy tối đa khi quá trình dạy học được tổ chức một cách khoa học, bài bản, khơi dậy nhu cầu khám giá kiến thức của người học. Quá trình dạy học góp phần trong hoạt động nhận thức của người học; giúp người học từng bước lĩnh hội tri thức từ người dạy; tích lũy kiến thức, đó là cơ sở cho các hoạt động sáng tạo sau này.

1.1.1.2. Phương pháp dạy học và phương pháp dạy học đàn bầu

Phương pháp dạy học đã được hình thành, phát triển và hoàn thiện trên cơ sở kế thừa có phân tích, chọn lọc. Phương pháp dạy học là cách thức hoạt động phối hợp, thống nhất của GV và SV do GV tổ chức, điều khiển và sinh viên tự tổ chức, tự điều khiển nhằm thực hiện tốt hoạt động dạy học.

1.1.2. Khái quát về đàn bầu

1.1.2.1. Nguồn gốc của đàn bầu

Trong kho tàng nhạc cụ dân tộc, đàn bầu là một nhạc cụ thuần Việt. Khác với các nhạc cụ dây trên thế giới, đàn bầu nằm trong số rất ít nhạc cụ dây sử dụng bồi âm. Âm thanh đàn bầu trầm bổng, tình cảm như giọng nói của người Việt Nam, dễ đi vào lòng người.

Ngày nay đàn bầu đã có vị trí trong các dàn nhạc truyền thống của nhiều đơn vị nghệ thuật trên toàn quốc.

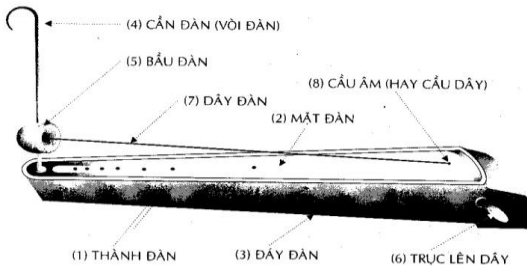
1.1.2.2. Cấu tạo và tính năng của đàn bầu

Đàn bầu được phân thành hai loại gồm đàn thân tre và đàn hộp gỗ:

Đàn thân tre có cấu tạo đơn giản hơn so với đàn bằng gỗ do không có điều kiện chế tác tỉ mỉ, chi tiết.

Đàn bầu gỗ là loại đàn cải tiến nên có tính năng ưu việt hơn. Có thể sử dụng nhiều loại gỗ trong chế tác đàn bầu gỗ như: gỗ Vông, gỗ Ngô đồng, gỗ Trắc, gỗ Mun, gỗ Hương, gỗ Cẩm lai,...

Về cấu tạo cụ thể, đàn bầu gồm các bộ phận căn bản sau:

(Hình ảnh được sưu tầm internet)

1.1.3. Vai trò của đàn bầu trong biểu diễn các thể loại âm nhạc và đối với sinh viên trường Đại học FPT

1.1.3.1. Vai trò của đàn bầu trong biểu diễn âm nhạc cổ truyền

Không chỉ ở vai trò độc tấu, đàn bầu đã xuất hiện và trở thành nhạc cụ quan trọng trong dàn nhạc của nhiều loại hình sân khấu khác nhau.

** Với nghệ thuật sân khấu Chèo*

Với nhạc Chèo người chơi đàn bầu cần nắm vững phong cách âm nhạc của Chèo cổ. Các kỹ thuật tay trái phải nhuần nhuyễn, tinh tế - đặc biệt là các ngón rung, nhấn, vỗ, vuốt... Kỹ thuật tay phải (gảy) cần dứt khoát, nhưng lại không quá mạnh để tiếng đàn đỡ bị thô.

** Với nghệ thuật Ca Huế*

Ca Huế là một thể loại xuất phát từ cung đình triều Nguyễn. Ca Huế vừa có dáng dấp văn chương nho nhã của cung đình lại vừa tiếp thu được những tinh hoa của âm nhạc dân gian, nên giai điệu hầu hết các bài bản đều rất sâu lắng, ngọt ngào, trữ tình, duyên dáng.

** Với nghệ thuật Đờn ca tài tử Nam Bộ*

Nghệ thuật Đờn ca tài tử mang phong cách Nam Bộ, được coi là nổi bật nhất. Trong quá trình di dân, mở đất trong vòng hơn 3 thế kỷ, dân cư phía Bắc, nhất là miền Trung cùng với người dân bản địa đã tiến hành khẩn hoang vùng đất mênh mông này, lần lượt lập nên xóm làng, thị trấn, thị tứ và các đô thị sầm uất sau này.

** Với nghệ thuật sân khấu Tuồng*

Đàn bầu tuy không phải là nhạc cụ chủ đạo trong nghệ thuật sân khấu Tuồng, nhưng được khai thác và vận dụng triệt để các tính năng trong diễn tấu.

** Với diễn tấu dân ca*

Việt Nam có một kho tàng dân ca vô cùng đồ sộ, phong phú và quý giá. Các bài bản dân ca phản ánh tâm tư, tình cảm, tâm hồn, nếp sống và là tiềm thức trong mỗi người dân đất Việt. Dân ca là một phần không thể tách rời trong kho tàng âm nhạc Việt Nam nói chung và âm nhạc truyền thống Việt Nam nói riêng.

1.1.3.2. Vai trò của đàn bầu đối với biểu diễn các tác phẩm âm nhạc có chất liệu âm nhạc dân gian

Đối với hòa tấu, đàn bầu chiếm vị trí quan trọng trong dàn nhạc góp phần làm phong phú cho màu âm của dàn nhạc, đồng thời là chất kết nối giữa các nhạc cụ trong dàn nhạc. Trong các ca khúc đương đại, đàn bầu thể hiện vai trò linh xướng cùng những ngón đàn điêu luyện phô trương kỹ thuật, hỗ trợ cho việc thể hiện cảm xúc trong lời ca đồng thời tạo dấu ấn cho phần trình diễn.

1.1.3.3. Vai trò của cây đàn bầu đối với sinh viên trường Đại học FPT

Nhạc cụ truyền thống đóng vai trò là sứ giả của văn hóa dân tộc, chứa đựng những giá trị tinh thần, bản sắc của mỗi quốc gia. Vì vậy việc học nhạc cụ truyền thống nói chung và đàn bầu nói riêng đối với SV tại Đại học FPT hiện nay mang ý nghĩa rất quan trọng.

1.1.4. Một số phương pháp dạy học đàn bầu

1.1.4.1. Phương pháp truyền ngón, truyền nghề

Phương pháp dạy học truyền ngón, truyền nghề đã được vận dụng trong truyền dạy qua nhiều thế hệ người Việt Nam. Ở phương pháp này, việc trao đổi chuyên môn thông qua ngôn ngữ và truyền ngón là công cụ dạy học chính, trong đó GV trực tiếp hướng dẫn người học dựa trên những kiến thức đã tích lũy. Người học lắng nghe, ghi nhớ và luyện tập nội dung bài học mà GV chỉ dạy.

Phương pháp truyền miệng sử dụng kỹ năng truyền đạt bằng miệng mà không có văn bản lưu trữ nên thường mang tính dị bản nhiều, không thống nhất trong việc dạy và học. Sau giờ học, nếu không ghi nhớ bài học, không hiểu rõ kiến thức bài học, SV cũng có thể dễ quên bài và hạn chế trong việc tự rèn luyện, tiếp nhận những kiến thức mới nếu không gặp được GV.

1.1.4.2. Phương pháp mới

Phương pháp mới kết hợp nhiều phương tiện, quan trọng là phải biết vận dụng sách, tài liệu, băng đĩa nhạc,... có liên quan đến môn học nhằm hỗ trợ cho quá trình dạy và học.

Áp dụng phương pháp dạy học hiện đại trong giảng dạy không làm giảm đi vai trò của GV, ngược lại, đó là công cụ hỗ trợ, giúp GV định hướng và xây dựng nền tảng dạy học.

1.2. Thực trạng dạy học đàn bầu cho sinh viên Trường Đại học FPT

1.2.1. Những nét chung về Trường

Trường đại học FPT nằm ở khu công nghệ cao Hòa Lạc - km29, DDCT08, Thạch Hòa, Thạch Thất, Hà Nội. Mong muốn của Đại học FPT là đào tạo nguồn nhân lực chất lượng cao trong giai đoạn hội nhập, cung cấp năng lực cạnh tranh toàn cầu cho người học, giúp người học tiếp cận nguồn tri thức mới. Sự khác biệt trong phương pháp đào tạo của nhà trường là gắn kết chặt chẽ với các doanh nghiệp, đào tạo theo chương trình chuẩn công nghệ quốc tế, thành thạo hai ngoại ngữ, rèn luyện kỹ năng mềm cho người học và chú trọng phát triển con người một cách hài hòa, toàn diện.

1.2.2. Đội ngũ giảng viên âm nhạc truyền thống và đặc điểm sinh viên

1.2.2.1. Đội ngũ giảng viên

Kỹ năng truyền dạy trong bộ môn ÂNTT nói chung và đàn bầu nói riêng cho SV là hết sức quan trọng. Hiện nay, GV bộ môn ÂNTT tại đại học FPT gồm 16 người, với 4 thạc sĩ và 12 cử nhân. Các thầy, cô đều là những người có trình độ chuyên môn cao, được đào tạo chuyên nghiệp tại Học viện Âm nhạc Quốc gia. Bên cạnh trình độ chuyên môn, họ là những người có kinh nghiệm lâu năm trong nghệ thuật biểu diễn nên rất thuận lợi cho việc dạy và truyền cảm hứng cho các em trong học tập.

1.2.2.2. Đặc điểm sinh viên

Từ kết quả điều tra thực tế sau nhiều năm giảng dạy tại đại học FPT, chúng tôi nhận thấy SV đang theo học tại trường hầu hết đến từ khu vực thành thị chiếm 70%. SV đến từ khu vực nông thôn, vùng xa chiếm tỷ lệ ít hơn, chỉ chiếm 30%.

1.2.3. Cơ sở vật chất

Khu phòng học nhạc cụ truyền thống của trường đại học FPT được chia thành 14 phòng dành cho 7 môn nhạc cụ: đàn bầu, đàn tỳ bà, đàn nguyệt, đàn tranh, đàn nhị, trống, sáo được giảng dạy trong trường. Mỗi nhạc cụ đều được sắp xếp 2 phòng học riêng. Phòng dạy nhạc cụ có diện tích khoảng 50m², được trang bị đầy đủ các trang thiết bị phục vụ cho học tập như bàn ghế GV, bàn ghế học sinh, bảng, máy chiếu, loa,... Tại phòng học nhạc cụ, kê 15 bộ bàn ghế, chia làm 3 dãy, mỗi dãy 5 bộ. Mỗi bàn đặt cố định 1 đàn bầu, phục vụ cho 1 em SV trong giờ học. Mỗi giờ học tối đa 15 SV trong một lớp. GV ngồi vị trí phía trên, được kê hướng về phía SV, giúp quan sát lớp học cũng như tương tác với SV hiệu quả nhất.

1.2.4. Những nét chính về việc dạy học đàn bầu tại Trường

1.2.4.1. Chương trình môn học

Nội dung chính của môn học bao gồm:

- Các kỹ thuật cơ bản: gảy dây buông; nhấn lên và nhấn xuống các quãng hai thứ, hai trưởng, ba thứ, ba trưởng; các ngón luyện, rung, vỗ,...

Cách gọi cung, quãng như trên dựa theo âm nhạc phương Tây, tuy nhiên trên thực tế các nốt nhạc trong đàn bầu nói riêng và trong nhạc cụ dân tộc nói chung có độ non, già khác nhau phụ thuộc vào tính chất của tác phẩm.

- Giới thiệu tính năng cơ bản về đàn bầu, hướng dẫn tư thế chơi đàn, kỹ thuật cơ bản (thực hành vào đàn với các âm hình tiết tấu cơ bản).

- Vận dụng những kiến thức trên vào luyện tập bài kỹ thuật (bài tập nhấn lên và nhấn xuống các quãng khác nhau; bài tập luyện, rung, vỗ,...), tác phẩm (một số bài ca khúc thiếu nhi hoặc dân ca 3 miền).

- Hướng dẫn cách diễn tấu, biểu diễn đàn bầu trong hòa tấu.

- Phương pháp kiểm tra đánh giá: sau 30 buổi học, SV sẽ thi để lấy điểm kiểm tra. Hình thức thi: biểu diễn đơn, biểu diễn nhóm.

Bài luyện tập chính của đàn bầu được sử dụng trong chương trình học cho SV của trường là:

Stt	Tác phẩm	Nguồn gốc/Tác giả
1	Lý cây đa	Dân ca quan họ Bắc Ninh
2	Trông com	Dân ca Bắc Bộ
3	Đi cấy	Dân ca Thanh Hoá
4	Thật là hay	Hoàng Lân
5	Vào rừng hoa	Việt Anh
6	Em bé ngoan	Phan Huỳnh Điểu

1.2.4.2. Tài liệu phục vụ môn học

- Sách *Đàn bầu thực hành 1* của tác giả Trần Quốc Lộc].

- *Lịch sử âm nhạc dân gian cổ truyền* - Nguyễn Viêm

1.2.4.3. Phương pháp dạy của giảng viên

Bản thân người viết luận văn là GV trực tiếp dạy đàn bầu tại trường Đại học FPT, đã thực hiện 2 buổi giảng dạy theo các phương

pháp thường xuyên được sử dụng trước đây với sự chứng kiến của các giảng viên NTT và NTĐ:

- Buổi 1: Luyện tập gảy dây buông
- Buổi 2: Luyện tập tác phẩm *Đi cấy*, dân ca Thanh Hóa

Chi tiết như sau:

* Nội dung buổi thứ nhất: Luyện tập gảy dây buông

* Nội dung buổi thứ hai: Luyện tập tác phẩm

Tiểu kết

Đàn bầu là một nhạc cụ đặc biệt của Việt Nam, là thành viên quan trọng với trong lĩnh vực âm nhạc truyền thống. Với khả năng diễn tấu linh hoạt, đàn bầu trở thành phương tiện để người nghệ sĩ thăng hoa, đưa âm sắc độc đáo đến với khán giả yêu nhạc và góp phần trong sự phát triển của các loại hình sân khấu truyền thống nước nhà.

Trường Đại học FPT không phải một trường chuyên nghiệp về âm nhạc, nhưng môn đàn bầu được đưa vào giảng dạy tại trường đã mang lại ý nghĩa rất to lớn về việc giáo dục cho sinh viên những nét đẹp, vốn cổ quý báu của nhạc cụ dân tộc, góp phần bảo tồn và phát huy giá trị của nhạc cụ truyền thống dân tộc.

Trường Đại học FPT là cái nôi đào tạo ra các ngành nghề trong lĩnh vực công nghệ thông tin mà đội ngũ lãnh đạo của trường Đại học FPT luôn có chiến lược đúng đắn, khát khao phát triển trường vươn ra thế giới, coi trọng những giá trị dân tộc.

Bên cạnh những mặt ưu điểm, vẫn còn những điểm yếu cần quan tâm, khắc phục về một số vấn đề được phản ánh trong quá trình tìm hiểu thực trạng như: đặc điểm, năng khiếu của SV; chương trình học; giáo trình; phương pháp giảng dạy đặc thù;... Từ đó xây dựng các biện pháp cụ thể giúp nâng cao chất lượng dạy học đàn bầu cho SV Trường Đại học FPT. Chúng tôi sẽ tiến hành xây dựng các biện pháp dạy học đàn bầu trong chương 2.

Chương 2

BIỆN PHÁP DẠY HỌC ĐÀN BẦU

2.1. Điều chỉnh và bổ sung chương trình

2.1.1. Cơ sở điều chỉnh và bổ sung chương trình

Để phù hợp với tình hình thực tiễn, bản sắc của trường cũng như đặc điểm của SV, cần lựa chọn những bài đáp ứng một số tiêu chí sau:

Thứ nhất, tác phẩm cần có cấu trúc hình thức ngắn gọn, mạch lạc; tiết tấu của bài rõ ràng, không phức tạp.

Thứ hai, do kỹ thuật, kỹ năng của người học đang ở mức tiếp cận ban đầu, nên nhịp độ cũng ở mức vừa phải, không nên nhanh quá sẽ đuối tay hoặc chậm quá gây rời rạc.

Thứ ba, để phù hợp với tính năng nhạc cụ của cây đàn bầu cũng như khả năng chung của SV, âm vực của bài không nên quá rộng, chỉ nên trong phạm vi 2 quãng tám (từ quãng tám thứ nhất đến quãng tám thứ 2).

Thứ tư, để tạo nên sức hấp dẫn với SV và đặc thù diễn tấu của đàn bầu, những bài được chọn cần có giai điệu hay, dễ nhớ, dễ thuộc, với các quãng bình ổn, ít bước nhảy, kỹ thuật nhấn, luyến láy đơn giản với các cung bậc thuận tiện có sẵn trên hệ thống âm của đàn bầu.

Thứ năm, do đối tượng SV đa dạng và khả năng về âm nhạc không đồng đều, vì vậy cần lựa chọn tác phẩm mang được tính tiêu biểu, gần gũi và phù hợp với khả năng tiếp thu của đa số SV.

2.1.2. Chương trình được điều chỉnh

Với chương trình dành cho học chính khoá, bao gồm 6 bài: 4 bài dân ca thuộc các vùng miền văn hoá khác nhau của đất nước, 1 ca khúc thiếu nhi và 1 ca khúc phổ thông dành cho người lớn.

Stt	Tác phẩm	Nguồn gốc /Tác giả
-----	----------	--------------------

1	Inh là ơi	Dân ca Thái
2	Lý cây đa	Dân ca quan họ Bắc Ninh
3	Lý thương nhau	Dân ca Quảng Nam
4	Lý cây bông	Dân ca Nam Bộ
5	Vào rừng hoa	Việt Anh
6	Làng tôi	Văn Cao

Với chương trình dành cho học ngoại khoá, gồm 6 bài: 4 bài thuộc dân ca, dân nhạc theo các vùng miền văn hoá khác nhau của đất nước và 2 bài ca khúc phổ thông.

Stt	Tác phẩm	Nguồn gốc /Tác giả
1	Ru em	Dân ca Xê đăng
2	Ru con	Dân ca Nam bộ
3	Lối lơ	Nhạc Chèo
4	Lưu Thủy Kim Tiên	Nhã nhạc Huế
5	Lên ngàn	Hoàng Việt
6	Hãy yêu nhau đi	Trịnh Công Sơn

Ngoài các chương trình chính khoá và ngoại khoá, chúng tôi lựa chọn thêm một danh sách tác phẩm gồm 3 bài dân ca theo một số vùng miền, 2 ca khúc phổ thông và 1 bài nhạc nước ngoài của nhạc sĩ Mozart chuyển soạn cho đàn bầu.

Stt	Tác phẩm	Nguồn gốc /Tác giả
1	Trống cơm	Dân ca Bắc Bộ
2	Lý cái mơn	Dân ca Nam Bộ
3	Đi cấy	Dân ca Thanh Hóa
4	Việt Nam quê hương tôi	Đỗ Nhuận
5	Giấc mơ trưa	Giáng Sơn

6	Khát vọng mùa xuân	Mozart
---	--------------------	--------

2.2. Đổi mới phương pháp dạy học đàn bầu

2.2.1. Tiếp cận và làm quen với cây đàn bầu

- * *Xác định âm chuẩn cho cây đàn*
- * *Cách sử dụng que gảy đàn*
- * *Tư thế diễn tấu*
- * *Kỹ thuật tay phải*

2.2.2. Luyện tập bài kỹ thuật

2.2.2.1. Bài tập gảy dây buông

Hầu hết âm thanh ở các cây đàn dân tộc thường là tay phải gảy thực âm và tay trái nhấn, luyến, rung,... trên những dây đàn sẵn có cao độ. Nhưng với riêng đàn bầu lại khác, tay phải hoàn toàn dùng âm bồi.

2.2.2.2. Bài tập nhấn quãng 2 trưởng

Ở đàn bầu, người chơi có thể nhấn quãng 2 trưởng khi căng dây lên hoặc chùng dây xuống. Để thực hiện bài tập nhấn quãng 2 trưởng, tay trái cầm vào khoảng giữa cần đàn. Tay phải khum tròn, cầm que gảy lên dây, tiến hành song song động tác gảy ở tay phải và nhấn cần ở tay trái.

- Nhấn quãng 2 trưởng khi căng dây
- Nhấn quãng 2 trưởng khi chùng dây

2.2.2.3. Ngón luyến

Kỹ thuật ngón luyến ở đàn bầu rất phù hợp với những giai điệu mềm mại và duyên dáng. Khi luyến, người chơi không cần gảy nhiều nốt ở tay phải, âm thanh tạo ra khi tay trái nhấn cần giúp đi hết nét giai điệu. Ở ngón luyến, 2 tay (tay trái, tay phải) phải kết hợp linh hoạt với nhau.

2.2.2.4. Ngón rung

Tại trường Đại học FPT, SV cần được thực hành kỹ thuật rung ở các nốt dây buông và nốt có trường nốt ngân dài, chẳng hạn như: nốt tròn, nốt trắng, nốt đen chấm đôi. Có nhiều kiểu rung nhanh hoặc chậm khác nhau như: rung nốt nhấn, rung khi căng dây đàn lên, rung khi chùng dây đàn xuống. Tuy nhiên, kiểu nào thì cũng phải luyện tập độ nhạy cảm của tay trái sao cho tiếng đàn khi rung có được sự mềm mại và truyền cảm.

2.2.3. Luyện tập tác phẩm

Dựa trên lá phiếu bình chọn và theo số đông (trên 50%), GV lựa chọn tác phẩm phù hợp để giảng dạy. Các bài chúng tôi sử dụng trong chương trình dạy học chính khóa bao gồm: *Inh là ơi* (dân ca Thái), *Lý cây đa* (dân ca Quan họ Bắc Ninh), *Lý thương nhau* (dân ca Nghệ Tĩnh), *Lý cây bông* (dân ca Nam Bộ), *Vào rừng hoa* (Việt Anh), *Làng tôi* (Văn Cao).

Chúng tôi vận dụng các phương pháp: thuyết trình; thị phạm; vấn đáp; truyền khẩu, truyền ngón kết hợp đọc bản phổ; thực hành, luyện tập để hướng dẫn các em. Quá trình giảng dạy được tiến hành qua các bước:

Bước 1: Giới thiệu tác phẩm: GV cùng SV phân tích, tìm hiểu tác phẩm (trao đổi về tính chất giai điệu, cấu trúc tác phẩm...).

Bước 2: GV thị phạm tác phẩm

Bước 3: Hướng dẫn luyện tập

Bước 4: Hướng dẫn luyện tập ở nhà

2.3. Một số biện pháp khác

2.3.1. Tổ chức nhóm học tập theo năng lực sinh viên

Nhóm năng lực tốt gồm những em đã được học và làm quen với các bộ môn âm nhạc khác như violon, piano, guitar... các em có khả năng đọc nốt nhạc và vỡ bài nhanh.

Nhóm có năng lực yếu gồm những em ít luyện tập ở nhà và không tập trung vào phần hướng dẫn trên lớp.

Bên cạnh việc phân nhóm, chúng tôi xếp SV có năng lực yếu ngồi cạnh các SV có năng lực tốt, giúp các em có thể quan sát và học hỏi lẫn nhau.

Chúng tôi đưa ra việc phân nhóm theo năng lực SV nhằm giúp GV phân chia thời gian trên lớp cho SV hợp lý. Đối với các em có năng lực tốt, thời gian hướng dẫn trực tiếp cho các em không nhiều. GV tập trung vào nhóm SV có năng lực yếu, kiểm tra và hướng dẫn kỹ hơn để các em nắm được bài học cũng như cách luyện tập. Bên cạnh đó, việc phân nhóm SV giúp các em hỗ trợ nhau cùng luyện tập. Các bạn có năng lực tốt sau khi luyện tập đúng yêu cầu bài học có thể hỗ trợ các bạn khác.

2.3.2. Bổ sung hoạt động hòa tấu cho đàn bầu

Bên cạnh chương trình học cũng như phương pháp học đã đưa ra, chúng tôi thiết nghĩ sẽ bổ sung hoạt động hòa tấu cho SV theo học bộ môn đàn bầu nói riêng và âm nhạc truyền thống nói chung. Bởi, hòa tấu là một phần trong phương thức trình diễn, đây cũng là một trong những kỹ năng cần thiết cho SV đang theo học.

Hình thức hòa tấu có thể kết hợp hai hay nhiều nhạc cụ. Đối với SV trường Đại học FPT là đối tượng không chuyên nên việc học hòa tấu sẽ khó khăn hơn. Khó khăn khi các em phải lắng nghe nhau, kết hợp nhịp nhàng để tạo nên nét giai điệu hoàn chỉnh. Cùng sự hỗ trợ của GV và sự ham học hỏi từ SV phần học hòa tấu sẽ dần cảm thấy thú vị và gia tăng mức độ ham thích. Thực tế cho thấy, hòa tấu dành được sự quan tâm, háo hức của SV hơn so với các bài độc tấu.

2.3.3. Tăng cường hoạt động ngoại khóa

2.3.2.1. Tổ chức cho sinh viên gặp gỡ, giao lưu với nghệ nhân, nghệ sĩ

Theo chương trình giảng dạy của trường Đại học FPT, GV có 90 phút/ 1 buổi lên lớp với tối đa 15 SV. Thời gian đó chỉ đủ để truyền tải kiến thức chuyên môn cơ bản, chứ không thể đủ để tìm hiểu sâu hơn kiến thức âm nhạc nói chung và bộ môn đàn bầu nói riêng. Vì vậy, đưa môn đàn bầu nói riêng và các môn nhạc cụ truyền thống nói chung vào sinh hoạt âm nhạc ngoại khóa là thực tiễn và quan trọng, giúp các em thêm cơ hội trải nghiệm và bổ sung kiến thức về âm nhạc dân tộc cũng như môn đàn bầu.

2.3.2.2. Tổ chức hình thức câu lạc bộ âm nhạc truyền thống

Ngoài chất lượng đào tạo, cơ sở vật chất thì hoạt động của các CLB tại Đại học FPT luôn được đông đảo SV quan tâm và lựa chọn tham gia. Các CLB không chỉ thu hút SV trong trường mà còn đến từ nhiều trường Đại học khác.

Hiện nay, có 20 CLB đang hoạt động tại trường Đại học FPT, thuộc nhiều mảng khác nhau như: thể thao, âm nhạc, truyền thông,... Trong đó có CLB Âm nhạc truyền thống.

Bên cạnh những buổi sinh hoạt chung, lịch hoạt động của CLB được chia theo nhạc cụ cũng như thời gian để phù hợp với giờ học của SV.

2.3.2.3. Tổ chức biểu diễn âm nhạc truyền thống

Kế thừa từ thành quả học tập trên lớp, từ CLB..., bên cạnh các hoạt động như mời chuyên gia nói chuyện, biểu diễn; xây dựng các CLB cho SV, nhà trường cùng SV đã tổ chức nhiều buổi biểu diễn âm nhạc, trong đó có sự góp mặt của âm nhạc truyền thống. Các buổi biểu diễn được thực hiện dưới nhiều quy mô: quy mô nhỏ do SV, câu lạc bộ tổ chức và quy mô do nhà trường tổ chức,...

2.4. Thực nghiệm sư phạm

Việc áp dụng những biện pháp giúp nâng cao chất lượng dạy học đàn bầu cho SV Đại học FPT cần được thử nghiệm để kiểm

chúng hiệu quả của phương pháp mà chúng tôi đã nghiên cứu, tìm hiểu.

2.4.1. Mục đích và đối tượng thực nghiệm

** Mục đích thực nghiệm*

Dựa trên cơ sở các bước tiến hành trong quá trình giảng dạy như đã trình bày ở trên, chúng tôi tiến hành thực nghiệm sư phạm nhằm mục đích: đánh giá hiệu quả của phương pháp giảng dạy.

** Đối tượng thực nghiệm*

Đối tượng thực nghiệm: SV năm thứ nhất tại Đại học FPT

Địa điểm: phòng học đàn bầu, Đại học FPT

Giảng viên thực nghiệm: Trần Thị Bích Hồng

Tác phẩm thực nghiệm: *Trống Com*, dân ca Bắc Bộ.

2.4.2. Nội dung và phương pháp thực nghiệm

** Nội dung thực nghiệm*

Trong quá trình thực hiện đề tài, chúng tôi tiến hành thực nghiệm với các nội dung:

- Thực hiện tiết học thực hành hướng dẫn tác phẩm *Trống com* (dân ca Bắc Bộ), được chuyển soạn cho đàn bầu.

- Thực hành tiết học thực hành luyện tập tác phẩm *Trống com* (dân ca Bắc Bộ) trên đàn bầu.

** Phương pháp thực nghiệm*

Chúng tôi vận dụng tổng hợp các phương pháp như: thuyết trình; thị phạm; vấn đáp; truyền khẩu, truyền ngón kết hợp đọc bản phổ; thực hành, luyện tập; và các phương pháp tổng hợp, kiểm tra, đánh giá.

2.4.3. Triển khai thực nghiệm

Thời gian diễn ra thực nghiệm là tiết học đàn bầu được tiến hành vào 8h ngày 05 tháng 5 năm 2021 tại lớp học đàn bầu, trường Đại học FPT.

2.4.3.1. Quy trình triển khai thực nghiệm

Bước 1: Xây dựng mẫu phiếu điều tra, khảo sát ý kiến SV trước và sau khi tiến hành tiết học thực nghiệm.

Bước 2: Tiến hành thực hiện tiết dạy học tác phẩm *Trống cơm*.

Bước 3: Kết thúc tiết dạy thực nghiệm phát phiếu điều tra, khảo sát ý kiến học sinh về về tiết dạy.

Bước 4: Tổng hợp, thống kê, so sánh đối chiếu trên phiếu khảo sát và đánh giá kết quả tổ chức thực nghiệm.

2.4.3.2. Các hoạt động thực nghiệm

a) Giới thiệu tác phẩm

Bài *Trống cơm* (dân ca Bắc Bộ) là tác phẩm do GV trực tiếp chuyển soạn cho đàn bầu, do vậy tác phẩm có sự thay đổi về giọng và âm vực so với bản gốc để phù hợp với tính năng của cây đàn. Tuy nhiên, việc chuyển soạn vẫn đảm bảo được nét giai điệu chính của tác phẩm.

b) Chuẩn bị của sinh viên và thị phạm của giảng viên

Trước khi bắt đầu buổi thực nghiệm, GV giao bài cho SV, yêu cầu các nhóm SV tìm hiểu tác phẩm trước khi bắt đầu buổi học. SV đọc nốt nhạc và đúng trường độ, tìm hiểu các kỹ thuật được vận dụng trong tác phẩm. Vì vậy, trong giờ học thực nghiệm, GV trình chiếu bản phổ của tác phẩm và cho đại diện của các nhóm giới thiệu phần chuẩn bị của mình. GV kiểm tra, đưa ra nhận xét và tiến hành hát ca độ của bài, đồng thời thuyết trình: Trong tác phẩm, các kỹ thuật: gảy nốt dây buông, nhấn quãng 2 trưởng, ngón luyến, ngón rung được vận dụng. *Trống cơm* được diễn tấu ở tốc độ nhanh, so với các tác phẩm khác, bài có độ khó nhỉnh hơn, nhưng vẫn phù hợp trong khả năng của SV.

c) Thực hành từng câu nhạc và hoàn thiện cả bài

Bài *Trống com* vận dụng linh hoạt các kỹ thuật gảy dây buông, nhấn lên và xuống ở các quãng khác nhau, ngón vỗ, ngón lách, ngón luyến, ngón rung, nốt hoa mỹ. Vì vậy, dựa trên tổng phổ của tác phẩm, các em nhìn và ghi nhớ sẽ gảy nốt gì và vỗ, lách, luyến, rung ở những nốt nào?

d) Tổng kết buổi học và hướng dẫn luyện tập ở nhà

Kết thúc buổi học, GV hướng dẫn SV cách luyện tập ở nhà, đánh dấu những điểm SV luyện tập chưa tốt để ở nhà tập riêng và hoàn thiện dần tác phẩm.

Sau quá trình tự luyện tập của SV, GV nghe lại và đưa ra nhận xét, hướng dẫn hoàn thiện tác phẩm. Sau khi tập luyện về kỹ thuật, GV chỉ cho SV xử lý ở phần ngắt câu, sắc thái và thể hiện tính chất của tác phẩm được rõ nét.

2.4.4. Kết quả thực nghiệm

Sau quá trình dạy thực nghiệm và quan sát buổi học đàn bầu cùng 10 SV năm thứ nhất tại Đại học FPT, bao gồm: rèn luyện kỹ thuật gảy dây buông, kỹ thuật nhấn lên và xuống quãng 2 trưởng, ngón rung, ngón luyến, vỗ, lách được áp dụng vào tác phẩm *Trống com* được chuyển soạn từ dân ca Bắc Bộ cho đàn bầu. Qua đó, chúng tôi nhận thấy SV đã có tiến bộ rõ rệt trong việc hiểu tác phẩm, hiểu kỹ thuật và áp dụng linh hoạt trong thể hiện tác phẩm.

Sinh viên ý thức hơn về cao độ, tự giác sửa lỗi sai về cao độ khi gảy, khi rung, luyến, vỗ, lách, ... Các nốt gảy hạn chế việc phô tiếng, âm thanh chuẩn và mạnh hơn lúc đầu, các ngón rung, ngón luyến, vỗ, lách cũng dễ dàng và linh hoạt hơn. Đối với các quãng nhảy xa, các em cũng chủ động hơn về ngón gảy, cũng như xác định đúng điểm đàn cũng như điểm chặn dây.

Đối với kỹ thuật rung, luyến, vỗ, lách SV làm tốt hơn, không còn hiện tượng phô và méo tiếng, tiếng đàn tròn và không bị nhiều

tập âm. SV cũng thể hiện tốt hơn tính chất âm nhạc của tác phẩm. Khi thuộc bài, SV tự tin và thoải mái thể hiện tác phẩm.

Tiểu kết

Từ cơ sở lý luận và thực tiễn ở chương 1, nhằm góp phần xây dựng các biện pháp giúp nâng cao chất lượng dạy học đàn bầu cho SV trường Đại học FPT, ở chương 2 chúng tôi đã đưa ra một số giải pháp cụ thể.

Trước tiên cần chọn bài để thực hành luyện tập theo các tiêu chí như: các tác phẩm được chọn cần có cấu trúc ngắn gọn, dễ nhớ, dễ thuộc; tiết tấu mạch lạc; nhịp độ ở mức vừa phải; âm vực không quá rộng phù hợp với kỹ thuật được hướng dẫn; các kỹ thuật luyện, lách, rung ở mức đơn giản phù hợp với khả năng thực tế của SV. Ngoài ra, các tác phẩm được chọn cần phong phú, đa dạng, có tính đại diện tương đối về yếu tố vùng miền.

Các hoạt động tổ chức nhóm học tập theo năng lực SV; tăng cường các hoạt động ngoại khoá, bao gồm: xây dựng câu lạc bộ biểu diễn nhạc cụ truyền thống, tổ chức các hoạt động văn nghệ với chủ đề ca nhạc truyền thống, học tập thực tế ngoài trường hay gặp gỡ, giao lưu với nghệ nhân,.. cũng là những biện pháp bổ sung quan trọng. Chúng giúp hỗ trợ cho SV có thêm trải nghiệm, nhằm bổ sung cả chiều rộng và chiều sâu về kiến thức cũng như thẩm mỹ đối với âm nhạc truyền thống.

KẾT LUẬN

Đàn bầu là một nhạc cụ truyền thống độc đáo của Việt Nam. Với khả năng diễn tấu linh hoạt, đàn bầu trở thành phương tiện để người nghệ sĩ thăng hoa, đưa âm sắc độc đáo đến với khán giả yêu nhạc và góp phần trong sự phát triển của các loại hình sân khấu truyền thống nước nhà, cũng như mang lại ý nghĩa rất to lớn về việc giáo dục cho SV những nét đẹp, vốn cổ quý báu của nhạc cụ dân tộc, góp phần bảo tồn và phát huy giá trị của nhạc cụ truyền thống dân tộc.

Đàn bầu cũng là một trong bảy nhạc cụ truyền thống đang được quan tâm giảng dạy cho SV trường Đại học FPT, nơi có đội ngũ lãnh đạo quan tâm đến việc bảo tồn và phát huy văn hoá cũng như âm nhạc truyền thống. Với cơ sở vật chất được trang bị khá đầy đủ, đội ngũ GV giảng dạy nhạc cụ truyền thống có trình độ chuyên nghiệp, SV nề nếp, ham học hỏi. Tuy nhiên, vẫn còn tồn tại một số vấn đề về: khả năng học tập của SV không đồng đều; thời lượng học còn chưa hợp lý; giáo trình chưa có; phương pháp giảng dạy đặc thù còn những điểm cần điều chỉnh.

Trong các biện pháp giúp nâng cao chất lượng dạy học đàn bầu cho SV trường Đại học FPT, trước tiên, để có một chương trình tốt cần thực hiện tốt các tiêu chí về lựa chọn tác phẩm để truyền dạy cho SV. Các tiêu chí đó là: tác phẩm được chọn cần có cấu trúc ngắn gọn, dễ nhớ, dễ thuộc; tiết tấu mạch lạc; nhịp độ ở mức vừa phải; âm vực không quá rộng phù hợp với kỹ thuật được hướng dẫn; các kỹ thuật cần ở mức đơn giản phù hợp với khả năng thực tế của SV. Ngoài ra, các tác phẩm được chọn cần phong phú, đa dạng, có tính đại diện tương đối về yếu tố vùng miền.

Trong quá trình học về kỹ thuật và rèn luyện tác phẩm chuyên soạn từ đàn bầu, SV sẽ học thêm kiến thức âm nhạc cổ

truyền, được lĩnh hội vẻ đẹp của dân ca các vùng miền đất nước. Các phương pháp giảng dạy được đổi mới giúp SV được tiếp cận với môn học một cách toàn diện, từ việc truyền thụ kiến thức lý thuyết chung về âm nhạc cổ truyền; các kỹ thuật, kỹ năng cơ bản của cây đàn bầu; phương pháp luyện tập tác phẩm... Những điều đó sẽ tạo ra cách tiếp cận với môn học theo cách tích hợp, giúp SV có được sự thực tế khi luyện tập tác phẩm.

Các hoạt động tổ chức nhóm học tập theo năng lực SV; tăng cường các hoạt động ngoại khoá, bao gồm: xây dựng câu lạc bộ biểu diễn nhạc cụ truyền thống, tổ chức các hoạt động văn nghệ với chủ đề ca nhạc truyền thống, học tập thực tế ngoài trường hay gặp gỡ, giao lưu với nghệ nhân,.. cũng là những biện pháp bổ sung quan trọng. Chúng giúp bổ trợ cho SV có thêm trải nghiệm, nhằm bổ sung cả chiều rộng và chiều sâu về kiến thức cũng như thẩm mỹ đối với âm nhạc truyền thống.

Đề tài được xây dựng dựa trên những nghiên cứu và kinh nghiệm thực tiễn của bản thân trong quá trình giảng dạy cho SV tại Đại học FPT. Bên cạnh đó, chúng tôi cũng tham khảo kinh nghiệm của của một số chuyên gia cũng các bạn đồng nghiệp về môn đàn bầu. Trong khuôn khổ đề tài Thạc sĩ, chúng tôi chỉ đề cập được đến một số vấn đề chính trong việc giảng dạy môn đàn bầu cho SV tại Đại học FPT. Những vấn đề chúng tôi đưa ra chắc chắn vẫn còn nhiều thiếu sót. Rất mong các thầy cô, đồng nghiệp tham khảo và đóng góp cho luận văn đề tài hoàn thiện hơn.

